

eneste, der fremover kan nedsætte det bloktilskud, er store olieindtægter i Grønland. Se, det er jo en helt ny ordning i forhold til de løbende overførsler, der sker fra Danmark til Grønland, som man heller ikke diskuterer, men bare ønsker at få gennemført uden alt for megen debat.

Det synes jeg er trist, og derfor har jeg valgt at tage ordet i dag for i det mindste at prøve at give mit besyv med, så flest mulige her i Danmark i hvert fald ved, hvad der er op og ned i alt det her.

Kl. 10:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Hr. Niels Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:40

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil sige to ting. Først en lille bemærkning til de mulige værdier i Grønlands undergrund, der for det første afhænger af, hvilke mængder der er, og hvilke priser der er, og så afhænger det jo af, hvor store omkostningerne er ved at udvinde dem. Af alle disse fantasital, som er nævnt af hr. Søren Espersen, fremgår det jo ikke, hvad det koster at udvinde dem. Det skal trækkes fra, inden vi når til et eller andet nettobeløb, som er et overskud, der kan tilfalde Grønland. Det er det ene.

Det andet er så spørgsmålet: Anerkender hr. Thulesen Dahl det grønlandske folks ret til at blive selvstændigt, eller gør han ikke?

Kl. 10:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thulesen Dahl.

Kl. 10:41

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er soleklart, og jeg har sagt det mange gange her i Folketingssalen i de debatter, vi har haft, at hvis Grønland ønsker at være en selvstændig nation – og man selvfølgelig kan finde ud af, som det også har været diskuteret, hvem der stemmer og hvordan, altså om det alt sammen er helt på plads – så har Grønland ret til det. Vi vil i hvert fald ikke sende militæret af sted for at holde Grønland fast som en del af rigsfællesskabet.

Det, vi står med her, er en beslutning om, hvorvidt vi skal love grønlænderne et bloktilskud på 3,2 mia. kr. plus alle sideomkostninger, dvs. 4 mia. kr. om året, til tid og evighed. Det eneste, der kan forhindre grønlænderne i at have ret til de her penge i årene fremover, er, hvis der kommer meget, meget store olieindkomster. Det er den kobling, der er helt absurd.

Jeg tror, de danske skatteydere ville synes, det var rimeligt, at man sagde til vores grønlandske venner: Enten giver vi jer et løfte om de her mange penge hvert eneste år i al fremtid, og til gengæld finder vi en fair fordeling af olieindkomsterne, når de måtte komme – hvis de kommer, men vi tror de kommer – eller også får I altså ikke bare en masse penge af os år for år. Så kan vi give nogle lån, eller de kan få et bidrag i en periode, men så vil vi da ikke garantere bloktilskud i al evighed.

Kl. 10:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 10:42

Niels Helveg Petersen (RV):

Tak for svaret. Når hr. Kristian Thulesen Dahl anerkender grønlændernes ret til selvstændighed, så anerkender hr. Thulesen Dahl jo altså også, at de fantasibeløb, hr. Søren Espersen talte om, kunne tilfalde Grønland, hvis Grønland bliver selvstændig. Det ligger jo i selvstændigheden, at Grønland så også har højhedsretten over den grønlandske undergrund, og så kan Grønland altså under alle omstændigheder få adgang til de værdier.

Det er sådan set det, der er kernen i diskussionen, og jeg takker hr. Thulesen Dahl for, at han går ind for, at Grønland har muligheden for og retten til at blive selvstændig. Jeg synes, det klargør diskussionen.

Kl. 10:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thulesen Dahl.

Kl. 10:43

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er glad for at have bibragt hr. Niels Helveg Petersen en opfattelse, der gør situationen klare. Jeg troede ikke, at det var noget nyt for hr. Niels Helveg Petersen; jeg har faktisk svaret det samme på alle tidligere spørgsmål om det samme emne.

Hvis man skal lave en aftale mellem venner, tror jeg da ikke på, at den ene part bare render fra den aftale. Det er den ene ting i forhold til en eventuel fremtidig fordeling af olien.

Den anden ting er, om vi betingelsesløst skal give bloktilskud til Grønland fremover uden at kunne stille krav om, hvordan pengene anvendes, og uden at kunne forhandle det hvert tredje år, som vi kan i dag, hvor vi kan stille krav om, at der f.eks. sker sociale forbedringer, eller hvad det nu måtte være vi kunne tænke os at stille krav om. Skal vi fraskrive os den ret, vel viden-